

LINH MỤC THỜI ĐẠI MỚI

Hoàng Châu 60

Nhớ có lần một anh em đề nghị trả lời vấn đề “Từ nay con là Linh mục đời đời theo dòng dõi Melkisêđê”, tính có dịp gặp gỡ trao đổi; nhưng rồi, trong lúc dưỡng bệnh tại quê nhà, quyết định viết một chút gì đó, gián tiếp giúp cho người anh em luôn.

Thiên chức linh mục là một chức vị rất cao quý trong đời sống Ki-tô hữu chúng ta. Điều này ai trong chúng ta cũng đều nắm rõ. Việc đào tạo từ các chủng viện trải qua nhiều cam go thử thách, tốn biết bao tiền của, thời gian và công sức; nhưng còn do Thánh ý của Thiên Chúa nữa. Chính vì thế, các nhà hữu trách phải sàng lọc, chú ý quan sát trong giai đoạn đào tạo. Trước 75, thời gian từ

một một tiểu chủng sinh, đến đại chủng sinh và kết thúc phải tốn đến 16, 17 năm; sớm nhất cũng phải 15 năm. Phải trải qua những năm tháng học văn hóa phổ thông từ 7-9 năm ở chương trình từ đệ thất đến đệ nhất bậc trung học trước khi lấy bằng Tú tài II (Lớp 6 đến lớp 12). Nếu học chương trình Pháp từ Huitième đến Terminales, thời gian lại còn lâu hơn. Sau đó lên Đại chủng viện, học 2 hay 3 năm Triết (Lý đoán), 4 năm thần học và hai năm đi giúp xứ để được thử thách và trải nghiệm. Nói thế để biết thời gian đào tạo một linh mục tương lai rất lâu dài và nhiều cam go thử thách.

Làm linh mục, được tham gia vào ba tước hiệu của Đức Ki-tô: Vương đế, Tư tế và Ngôn sứ (Tiên tri). Thật ra, là Ki-tô hữu, mỗi người chúng ta, khi chịu phép rửa tội cũng đều tham dự vào ba tước vị này rồi; tuy nhiên linh mục, một Alter Christus, tham dự một cách đặc biệt, chuyên biệt hơn vì là người được tuyển chọn và được xúc dầu để thi hành trực tiếp những thừa tác vụ thánh thiện và quan trọng này.

Vương đế

Đức Ki-tô là vua, vua muôn vua và vua của vũ trụ (Roi des rois , Roi de l'universe). Vương quốc của Ngài không thuộc về trần gian như lời Ngài đã xác định trước quan Tổng trấn Phi-la-tô (Jn: 18,

33-38), triều đại Ngài không có tính cách ‘cai trị’, nhưng là cai quản và phục vụ, làm chứng cho sự thật (Lc: 22, 24-27). Thật tai hại khi nghĩ rằng làm linh mục là làm vua cai trị dân chúng, đề đầu đề cổ giáo dân, làm lãnh chúa bắt người dưới phải làm việc này việc kia và phải tuân theo ý riêng mình. Là mục tử nhân lành chú không phải ông chủ hà khắc, so đo, tính toán, áp đặt mọi thứ trên đầu người khác, luôn thương yêu bảo bọc cho đàn chiên thay vì la mắng, quở trách; phục vụ trong yêu thương đồng cảm nhất là đối với những con chiên lạc và yếu ớt cần được chăm sóc. Là người chăm sóc, hướng dẫn linh hồn, phần tâm linh cho giáo dân chú không phải nhà độc tài, cứng nhắc trong cử chỉ, lời nói và việc làm. Là một Alter Christus nên bắt chước Vua Giê-su thăm viếng các gia đình ‘bé nhỏ nghèo hèn’, như vua Khang Hy vi hành để biết thân dân của mình sống, làm việc và ăn ở như thế nào hầu cải tiến, đổi mới quyền cai quản và giúp đỡ họ. Tham dự vào chúc vạ vương đế của đức Ki-tô, linh mục không thể sống và mục vụ khác với thầy của mình được. Các ngài nên dùng sự hy sinh và lòng yêu thương như kim chỉ nam để cai quản cho cuộc đời tận hiến phục vụ của mình. Ai làm lớn phải phục vụ, làm đầu là làm đầy tớ (Mt: 20, 24-28). Lấy đức bác ái của đức Ki-tô để hành xử như đức Ki-tô đã yêu thương và hy sinh cho đến chết và chết trên thập giá. Tôi tớ không hơn chủ

được, Đức Ki-tô, Vua vũ trụ, sống và phục vụ như thế nào thì Linh mục của Ngài không thể quên môn Ki-tô học đã được thấm nhuần trong những năm tháng trên ghế ĐCV.

Tư tế

Đây là sứ mạng chính của Linh Mục. Các ngài được xúc dầu để thi hành những tác vụ mà người tư tế phải chu toàn. Và đây cũng là chức tư tế theo dòng Melkisêdê mà linh mục được lãnh nhận. Các ngài đại diện dân chúng dâng lên Thiên Chúa lời tạ ơn và những của lễ cho Thiên Chúa. Trong Cựu Ước, trước khi dâng của lễ phải kiêng khem nhiều điều theo luật. Linh mục ngày nay cần phải tự thánh hóa mình trước khi thánh hóa người khác. Tự thánh hóa mình bằng lời cầu nguyện và bằng những hành động thánh thiện, chuẩn bị tâm hồn và thể xác trước khi lên bàn thờ tế lễ. Chính các ngài thay thế đức Ki-tô đọc lời truyền phép biến bánh rượu thành Minh Máu Chúa Ki-tô, phân phát cho giáo dân, giải hòa và tha thứ lỗi lầm của nhân loại cùng Thiên Chúa, ban các bí tích mà Chúa Giê su đã lập nhằm đem ơn thánh hóa đến cho mọi người, rao giảng Tin Mừng cứu độ cho muôn dân. Chính các ngài đại diện đoàn chiên Chúa dâng lời cảm tạ và xin ơn lên Thiên Chúa để được chúc phúc, thi ân, chữa lành, tránh xa tội lỗi và sự ác. Nhiệm vụ chính của linh mục là nơi bàn thờ và các

bí tích từ giáo lý khai tâm đến hôn phối và khi qua đời. Chúc tư tế - chức linh mục đời đời - chỉ dành riêng cho một số người được tuyển chọn, được xúc dầu để thay cho cộng đoàn chuyển lên Thiên Chúa lời nguyện, lễ vật của cộng đoàn bao gồm cả việc rao giảng Tin Mừng và chú giải Thánh Kinh. Linh mục cần phải là người nhân từ, hiền hòa và khiêm nhượng, không tự cao, tự đại, khoe khoang (Lc 18, 9-14).

Trong cuộc gặp gỡ các linh mục và chủng sinh tại Rô-ma ngày 24/10/2022, ĐGH Phanxicô đã khẳng định: “chức thánh không phải là để có một cuộc sống tiện nghi. Sứ vụ đặc trưng của linh mục là sống đời sống mục vụ nhưng không đánh mất mùi chiên, luôn luôn nhớ nguyên tắc bốn gắn gũi: gắn gũi với Chúa qua cầu nguyện, gắn gũi với giám mục, gắn gũi với các linh mục khác và gắn gũi với dân Chúa. Nếu không có sự gắn gũi với dân Chúa, các ngài không phải là linh mục tốt. Chức thánh là phục vụ thiêng liêng cho Chúa; Thánh Thể cao nhất là phục vụ cộng đồng, của dân chúng, hy sinh cho đoàn chiên, không tìm lợi ích và tiện nghi cho chính mình. Một linh mục tốt là láng giềng của lòng nhân ái và sự dịu dàng.”

Chức tư tế được thiết lập để phục vụ. Nhiệm vụ Chúa đã trao phó cho các mục tử của dân Người là một việc phục vụ. Chức tư tế này có là vì Đức Ki-tô và vì con người, hoàn toàn tùy thuộc vào Chúa

Ki-tô, được thiết lập để mưu ích cho con người và cộng đoàn Hội Thánh. (Trích GLCG, Trang 569 số 1551, LG 24).

Ngôn sứ

Xưa nay chúng ta vẫn thường dùng từ ‘Tiên tri’ để diễn tả sứ vụ này theo nghĩ đen ‘Biết trước’. Nhưng từ ‘Ngôn sứ’ được dùng trong Giáo hội hiện giờ, theo thiển ý, xem ra đầy đủ ý nghĩa hơn. ‘Ngôn sứ’ có nghĩa ‘Người nói thay’. Linh mục là người ‘nói thay Thiên Chúa’, là người được Chúa sai đến để nói thay cho Người. Trước quan Tổng trấn Phi-la-tô, chính Đức Ki-tô đã tuyên bố: “Tôi đã sinh ra và đến thế gian này nhằm mục đích này : làm chứng cho sự thật. Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi” (Jn: 18, 37). Vậy linh mục là người không những nói về Thiên Chúa, nói về Đức Ki-tô, mà còn nói về sự thật, về công lý và làm chứng cho sự thật nữa. Nghĩ như thế thì khi linh mục nói về sự thật, về những điều bất công trong xã hội thường bị phê phán, có khi bị tù đày, bị quở phạt thì sao đây? Thật oái oăm! Đức Ki-tô chẳng đã nói: Phúc thay ai bị bách hại vì lẽ công chính, vì Nước Trời là của họ sao? (Mt: 5, 10-11). Ngài đã sống, đã làm chứng cho sự thật nên đã bị kết án tử và chết trên thập giá. Tôi tớ không hơn chủ được. “Ai đứng về phía sự thật” đúng là người nghe tiếng Chúa! Chính xác hơn, khi linh mục sống và làm chứng

cho sự thật chính là sống và làm chứng cho Đức Ki-tô vì “Thầy là Đường, là Sự thật và là Sự sống” (Jn: 14, 6). Chính vì lý do này mà quan tổng trấn Phi-la-tô đã không hiểu ‘Sự thật là gì?’ (Jn: 18, 38).

Linh mục trong thời đại mới

Thời đại này là thời đại của công nghệ của sự phát triển đủ mọi phương diện, lãnh vực. Vai trò linh mục lúc này rất quan trọng và rất cần thiết khi đi đúng con đường mà thầy Chí Thánh của mình đã sống và truyền lại cho những những người đã được xúc dầu để tiếp tục chương trình của Ngài. Thời đại này cũng là thời đại của tiền tài, danh vọng, đầy đủ các tiện nghi vật chất dễ dàng làm cho các linh mục của Chúa sa ngã, bị tục hóa che mờ hình ảnh của Đức Ki-tô. Hơn lúc nào hết, linh mục phải là người đạo đức, thánh thiện trong thời đại duy vật này, thời đại mà con người lấy vật chất làm điều quan trọng, quên đi và phủ nhận sự hiện hữu của Thượng đế. Con người chạy theo vật chất và lờ đi những giá trị luân lý đạo đức căn bản, bênh vực ủng hộ nạn phá thai, thậm chí bỏ phiếu ‘thuận’ cho những hành vi phi đạo đức, xúc phạm đến nhân phẩm và sự sống của con người. Linh mục phải là người biết đấu tranh, chống đối lại những dự luật biến con người thành kẻ sát nhân của đồng loại. Linh mục phải biết tự thánh hóa mình qua sự cầu nguyện, sống kết hợp với Đức Ki-tô Thánh Thể và

qua việc phục vụ anh em để rao giảng Tin Mừng. Linh mục phải là ‘đèn sáng soi thế gian’, ‘men dậy trong bột’ và ‘muối ướp mặn’ thế giới này. Từ đó họ mới có thể biến đổi và giúp con người trở về với căn nguyên của mình. Những hành động ‘vô thường đạo lý’ sẽ không bao giờ tồn tại trên quả đất này. Linh mục không chạy theo danh vọng, tiền tài, nhưng phải lấy đạo đức thánh thiện làm tiêu chuẩn sống trong đời phục vụ của mình. Ngày nay không ít linh mục lại quên đi những giá trị căn bản này: người thì lo tích lũy tiền bạc, sắm siêu xe, xây nhà riêng cho mình hoặc cho gia đình, kẻ thì lo xây dựng những công trình, tiếng là cho nhà Chúa, nhưng thực ra cho hư danh của mình, lấy tiếng để đời cho cá nhân mình thay vì làm sáng danh Chúa bằng cách kêu gọi quyên góp xây dựng những ngôi nhà thờ nguy nga to lớn đến nỗi phải vỡ nợ, tốn nhiều công của của giáo dân. Thiết nghĩ việc rao giảng không cần thiết phải có những công trình lớn lao như thế. Nhớ trong Tân Ước, Thiên Chúa chỉ cần hiện diện trong lều tạm và con chồn có hang, chim trời có tổ còn Con Người sống không không nơi tựa đầu. (Mt: 8, 20)

Đành rằng phải có nơi để thờ phượng, có chỗ để tụ họp cầu nguyện sớm hôm; nhưng đâu cần phải là những đền đài sang trọng nguy nga, chỉ cần kiên cố, rộng mở, đơn giản và gần gũi thu hút giáo dân đến cầu nguyện. Chúng ta không thấy ở

Âu Mỹ ngày nay người ta rao bán những nhà thờ vì ít người đến hay sao? Có lẽ linh mục ngày nay cần hiện diện nơi thường có người tụ tập như: bãi biển hoặc những tụ điểm đông người?

Cha Gioan Vianey tại giáo xứ Ars ngày xưa được nhiều người đến thăm viếng mặc dù ngôi nhà thờ rất nhỏ; nhưng do ngài thánh thiện, đạo đức, gần gũi nên thu hút đám đông: những đặc điểm này cộng với lời rao giảng Tin Mừng đơn sơ chân thành đáng được các linh mục của Chúa trong thời đại này noi gương. Nói như thế không có ý phủ nhận những linh mục thánh thiện đạo đức, nhưng có lẽ rất hiếm vì thực tế cho thấy đa số linh mục ngày nay dường như quên đi những gương lành đạo đức của Các bậc tiền bối trước đây?

Không dám mở rộng thêm, chỉ viết lên những trần trở cá nhân về quyền bính và cách mục vụ của hàng giáo sĩ hiện nay. Xin cùng hiệp ý cầu nguyện cho các ngài đi đúng con đường mà Thầy Chí Thánh đã vạch ra và truyền lại để cho các ngài biết noi theo và rao giảng ơn cứu độ một cách thiết thực. Hơn nữa, chỉ là những góp ý nhỏ nhỏ vì việc này do trách nhiệm của giới hữu trách; các giám mục và các vị phụ trách việc đào tạo.